

جان لاک و اندیشه حکومت پدرسالار

دکتر فرشاد شریعت

به گونه‌ای ابزاری و صرفاً عنوان راهگشایی مقطوعی می‌نگرد چندان جالب توجه نخواهد بود. اما برای محققی که می‌خواهد از چگونگی شدن و برآمدن اندیشه و رمزورازهای تودرتوی آن مطلع گردد، چنین پویشی به دو علت قائم کننده نیست: اول، اینکه اساساً بدون شناخت سنت قدیم، فهم منطقی اندیشه جدید ممکن نخواهد شد؛ و دوم اینکه بدون شناخت منطق درونی یک اندیشه، جرح و تعدیل و به کارگیری سیال آن نیز میسر نمی‌شود. با این مقدمه اجمالی، مقاله حاضر بر آن است تا بانگاهی به «رساله اول لاک»، که‌وی در نقد پدرسالاری فیلم رهشتۀ تحریر در آورده، به این بررسی همت گمارد.

پدرسالاری (patriarchy)، آخرین مانع لاک برای ورود به جامعه‌مدنی معقول او محسوب می‌شود. او در رساله اول با نکته‌بینی‌های ظرف و دقیق، کتاب پدرسالار (patriarcha) سررا بر فیلم را به باد انتقادهای قاطع و بنیان کن گرفته است؛ کتابی که لاک، حقیقتاً همان گونه که خود اعتراض دارد، بسیار از آن بهره گرفته بوده است.^۲ هدف لاک در این رساله اساساً فیلم نبود. در واقع فیلم دستاویزی بود تا لاک ضمن نقد سنت پوسیده و ناکارآمد قدیم در رساله اول، مقدمات طرح نو خود را در رساله دوم تدارک بیندو همگان را به سوی آن فراخواند. طرح نو لاک، که منظری جدید از فلسفه سیاست محسوب می‌شده، در مجالی دیگر مورد بحث و بررسی قرار خواهد گرفت، اما اگر هر آینه فهم درستی از نقد پدرسالار و حکومت مطلقه فیلم، عنوان نظام مختار، صورت نپذیرد، جایگاه فلسفه سیاسی لاک و منطق درونی اندیشه سیاسی او نیز آشکار نخواهد شد.

پدرسالاری شیوه‌ای از حکومت است که سر را بر فیلم، نظریه‌پرداز و مدافعان بزرگ حق الهی سلطنت، در کتابی تحت عنوان پدرسالار بدان پرداخته است. او در کتاب خود، همان گونه که از عنوان آن بر می‌آید، قصد داشته باشواهد نظری، عقلی، تاریخی و فقهی ضمن مخالفت با نظریه آزادی طبیعی مردم، به دفاع از قدرت طبیعی پادشاهان پردازد و آنان را عنوان پدران جامعه بر کرسی قدرت مطلقه‌ای که‌وی از قدرت پدر برداشت می‌کرد، بشاند. او اساساً مدعی بود که خلقت با سلطه‌آدم، عنوان مطلق ترین سلطه روزگار از بد خلقت، آغاز شده است.^۳ بنابراین آدم

خدا او [انسان] را با قدرتی کمتر از فرشتگان آفرید و گفت که با کار دستان سلطه پیدا کنید و خدا همه چیز را زیر پایش قرار داد؛ همه گوسفندان، گلوان نر، حیوانات چارپای صحراء، پرنده‌هوا، ماهی دریا و هر آنچه در دریا شنا می‌کند. [امّا در هیچ یک از این عبارات سلطه یک انسان بر انسان دیگر دیده نمی‌شود. تنها چیزی که فهمیده می‌شود، سلطه نوع انسان بر مخلوقات فروتر است و این نکته ایست که لازم است فرمانروایان خود کاملاً سررا بر [فیلم] از آن مطلع باشند.]^۴ اغلب تصوّر می‌شود که اندیشه سیاسی لاک از طرح پیشنهادی او در رساله دوم حکومت، بخصوص مباحث لیبرالیستی او در بنای اقتصاد سرمایه‌داری و تکریم سه حق طبیعی انسان، یعنی احترام به جان، مال و آزادی انسان آغاز می‌شود، لکن تحقیق درباره آنرا اندیشه‌های اجتماعی، سیاسی و اقتصادی لاک روشن می‌کند که نقطه عزیمت اندیشه‌های سیاسی لاک ریشه‌ای عمیق در مطالعات فلسفی و کلامی، دینی و بویژه تجارب شخصی وی در دربار انگلستان دارد. پرداختن به همه‌این مباحث هدف این مقاله نیست، اما شایان ذکر است که در این میان یک اثر ارزشمند لاک، که سخت مرتبط با رساله دوم اوست، نیز همواره قربانی طرح نو لاک و شخصیت چند بعدی وی شده است. این اثر چیزی جز رساله اول حکومت نیست، که لاک آن را بازیز-عنوان «مبانی و اصول نادرست سررا بر فیلم و پیروان او» نامگذاری کرده است.

بطور اجمال علت چنین تغافلی از ایدآلیسم لاک و نگرش تک بعدی لاک شناسان به رویکرد واقعگرایانه لاک رامی توان ناشی از تجدیدی دانست که لاک خود به گونه‌ای در یک دور خود افزاینده موجود و محسول آن محسوب می‌شده است. لکن باید پرسید کشف این غفلت چه کمکی به ما می‌کند. در واقع برای محقق علم سیاست شکی وجود ندارد که لاک با ترمیم قرارداد اجتماعی هابز توансنت نظامی را در مستعمرات انگلیسی در آمریکا بنیان گذارد که بعدها با کمی جرح و تعدیل، پایه و اساس دیگر نظامهای سیاسی گردید. بنابراین چه نیازی داریم که بدانم اندیشه جدید پاره‌ورفض چه سنتی همراه بوده است. بالطبع چنین تفحصی برای پژوهشگری که به اندیشه و تحولات آن

○ پدرسالاری شیوه‌ای
از حکومت است که سر را بر فیلم، مدافعان بزرگ حق الهی سلطنت بدان پرداخته است. فیلم ضمن مخالفت با نظریه آزادی طبیعی انسانها، به دفاع از قدرت طبیعی پادشاهان بر می‌خیزد و آنان را بعنوان پدران جامعه بر کرسی قدرت مطلقه می‌نشانند.

با هبوط، بر همه کره ارض و تمام موجودات آبی و خاکی آن، از جمله همسرو فرزندان خود اقتدار یافته است. با این مقدمه، فیلم تیجه گرفته بود که «اولین پادشاهان، پدران خانواده‌ها بوده‌اند». ^۵ و پدرسالار از همین مفروض ریشه گرفته و پرورانده شده بود.

لَاك در رسالت اول، پدرسالاری فیلم را اثری غیر محققانه و مصادری به مطلوب دانسته است. به عبارت دیگر، او مدعی است که فیلم ابتدا رهیافت نظریه حق الهی پادشاهان و سلطنت مطلقه آنان را مفروض گرفته و سپس بر پایه این فرض به تأليف کتاب خود پرداخته و برای اثبات آن تمام شواهد ابطال کننده را کنار نهاده است؛ روشنی که اساساً با روش شناسی لَاك و ضرورت «نقد خود» در تعارض قرار گرفته است:

نویسنده ما [فیلم] نبوغ زیادی به دست داده و خوب اقامه برهان نموده است؛ بحثی که واقعاً نیاز به شور و حرارت یک مدافعت داشت تا با شوق و حرارت از آن دفاع کند، به واسطه آن حکم مقدس کتاب خدار اتحریف کند و موافق زمان حاضر نماید. البته این روش برای کسانی که به دنبال حقایق نیستند، نامعمول نیست، زیرا اهداف با حقیقت متفاوت است، لذا هم عقل و هم ندای درون به آنها می‌گوید که بخشها و اصول اعتقادی خاصی را بگیرند و سپس سخت از آن دفاع کنند؛ حتی با کلمات و احساسات نویسنده‌ها نیز همین کار را انجام دهند. لذا آنها همه چیز را به همان اندازه‌ای که می‌خواهند در می‌آورند، همچنان که پروکراستیز (procrustes) قربانیان خود را بقص بسط می‌داد. ^۶ و از آنجا که آنها همه چیز را با ترازوی تصویرات خود میزان می‌کنند، بنابر این همواره مطالب را به صورتی دون مایه، غیر مفید، تغییر شکل یافته و به گونه‌ای اقامه می‌کنند که در خدمت برآهین خودشان درآید. ^۷

لَاك تعجب می‌کند که چگونه فیلم با قبول زحمت و مشقت فراوان توanstه است شالوده آیات محکم و کامل‌اوضح کتاب مقدس را در هم بشکند و «واژگونه و درجهت خلاف معنی» ^۸ حکومت مطلقه سلطنتی را از آن استنتاج نماید؛ حکومتی که در رتبه‌ای بالاتر از هر موجود انسانی و زمینی قرار می‌گیرد، به وجهی که حتی خدای نامحدود هم نمی‌تواند آن را محدود کند. ^۹ روش لَاك در

فیلم از همین جات تیجه گرفته بود که «پادشاهان اولیه همان پدران خانواده بوده‌اند». ^{۱۰} او حتی تأکید کرده بود که «من در هیچ جای انجیل هیچ قدرت و اعتباری برای حکومت مردم بر خودشان یا حتی برای انتخاب حاکم نمیدهم». ^{۱۱}

تعجب است که چگونه فیلم را نگریش سو فسطایی خود پیوسته بحث را از «شاخه‌ای به شاخه دیگر» سوق داده^{۲۰} و در جایی که حتی «یک کلمه هم برای اقامه بر همان وجود ندارد»،^{۲۱} بر مبنای «الاطلالات» خود،^{۲۲} مدعی شده است که:

نخستین حکومت در جهان حکومت سلطنتی بود و آدم نیز پدر همه مخلوقات محسوب می‌شد. به آدم دستور داده شد زاد و ولد کرده زمین را پر جمعیت و آن را تخریر کند، تابا حقی که به او داده شده بر همه مخلوقات تسلط یافته سلطان تمام جهان باشد. هیچ یک از آیندگان او حق تصرف چیزی را نداشته‌اند، مگر با بخشش، اجازه یا جاشینی او. بر اساس مزمایر داد خدا زمین را به فرزندان انسان داده بود. و این امر حاکی از اصالت اقتدار پدری است.^{۲۳}

لاك با مراجعه به کتاب مقدس و تفسیر مخلوقات خاکی به احشام، چاریابان، خزندگان، و پرندگان و نیز تفھصی در آیات مشابه در باب نوح و فرزندانش و نیز حکومت داده، ضمن نفی هرگونه سلطه انسان بر انسان، عطیه آدم و ورآش را چیزی جز سرزمینی مشترک برای استفاده نوع انسان یافته است.^{۲۴} لکن اگر چنین باشد که خدا آدم ابوالبشر را مالک منحصر بفرد تمام جهان کرده بوده، بجاست پرسیده شود که مالکیت او چه ماهیتی داشته است. آیا می‌توانسته با سلطه گری خود مانع انتفاع دیگری از کره ارض شود؟ زیرا غایت سلطه آدم این می‌شد که در برابر سریچی انسانها از او، همگان را گرفته نگه دارد. بنابراین آدم برای پر جمعیت کردن زمین ابزاری جز سلطه نداشت؛ حال آنکه عقل سليم ایجاد می‌کند وقتی خدا به بشر امر می‌کند زاد و ولد کند، حتماً به آنها حق استفاده از غذا، پرتو خورشید و دیگر تسهیلات زندگی را هم «سخاوتمندانه» بددهد تا همگان از آن لذت ببرند.^{۲۵} مگر اینکه مدعی شویم خدا آن را مشروط به اراده انسانی دیگر کرده و او این حق را داشته که هر وقت اراده کند همه چیز را ویران کند؛ و در این صورت این پرسش قابل طرح است که کسی که مزیتی بر دیگران ندارد و صرف ا بواسطه برخورداری از بخت و اقبال مناسب، توانسته به جاشینی منصب شود چگونه به این حق می‌رسد که به جای هموار ساختن راه آزادی و حق بهره‌گیری از زندگی راحت برای انسانها، زندگی را بر آنها دشوار کند؟^{۲۶}

وی در مشاهدات خود از لویتان هایز حتی از این هم فراتر فته و با تفویض قدرت بر تو نامحدود به پدر نه تنها به آدم ابوالبشر، بلکه به تمامی پادشاهان، به عنوان پدران ارشد، حاکمیت مطلقه‌ای اعطاء کرده بود که حتی زندگی و مرگ رعایا نیز در دست آنها قرار می‌گرفت؛^{۱۵} شرایطی که فیلم را کنار هم قرار دادن آنها توانسته بود برای نگارش پدرسالار دست به قلم شود.

از نظر لاک، حق الهی پادشاهان در پدرسالار ناشی از دو قیاس منطقی فیلم است: اول اینکه او سعی کرده به همه بفهماند که آدم بعنوان نخستین پدرسالار، قدرت پدری نامحدود داشته است و دوم اینکه بر آن بوده که نشان دهد پادشاهان نیز، بعنوان پدرسالارهای بعدی، وارثان آدم و قدرت او محسوب می‌شوند. روشی است که فیلم در صدد بوده برای مشروعیت بخشیدن به سلطه حاکمان زمان و تداوم سنت سلطنتی به نحوی از انجاء آنان را به خداو جاشینیان حکومت خدامتصیل سازد. او برای این کار مجبور بوده اول‌اً استدلال نماید که وراثت خدا حکومت مطلقه داشته‌اند و ثانیاً پادشاهان همان وراثت خدایند. به عبارت دیگر، از آنجا که بر اساس کتاب مقدس، میراث آدم بعنوان اولین وارث خدا بر روی زمین، به آیندگان او می‌رسد، در واقع حکومت مطلقه نیز بواسطه او به وراث یا پادشاهان آینده تعلق می‌گیرد.^{۱۶} لذا اگر شالوده قیاس اول پدرسالار، مبتنی بر قدرت مطلقه آدم و فقدان اصالت آزادی انسان در هم شکسته می‌شد بنیاد استدلالهای فیلم نیز از هم می‌باشد.^{۱۷}

○ فیلم را بهره‌گیری از قدرت نامحدود پدری که خود در مورد حضرت آدم از انجیل برداشت کرده، حکومت پادشاهی را بر پایه چیزی مقدس و مکتوب از جانب خداوند و نیز قانون محظوم طبیعت قرار می‌دهد.

دوم: در جهان پادشاهی آدم

لاک نقادی خود را ادعای حاکمیت آدم به سبب بخشش خداوندی و با کلمات نص کتاب مقدس آغاز کرده است:

و خدا به آنها بر کت داد و خدا به آنها گفت که زمین را آباد کنید و زاد و ولد کنید و دوباره آن را پر جمعیت ساخته تحت سلطه در آورید، و بر ماهی دریا، پرنده هوا و تمام چیزهایی که بر زمین حرکت می‌کنند مسلط شوید.^{۱۸}

این جمله محور اصلی احتجاجات فیلم و لاک است. در واقع فیلم با استفاده از «تاریخ انجیل و عقل طبیعی» بر این باور است که این فراز از کتاب مقدس و فرازهای مشابه نشان دهنده فرمان خدا برای حاکمیت آدم بر کل جهان است^{۱۹} و لاک در

فیلم برای مشروعیت بخشیدن به سلطه حاکمان زمان، آنان را به گونه‌ای به خداوند و جانشینان حکومت خداوند پیوند می‌زنند و حتی زندگی و مرگ رعایارا به دستشان می‌سپارند. او می‌گوید در هیچ جای انجیل، هیچ قدرت و اعتباری برای حکومت مردم بر خودشان یا حتی برای انتخاب حاکم نیافته است.

(govern) استفاده کند.^{۳۲} بنابراین فیلم در اینجا آیه را با توجه به معنای لغوی حکومت کردن (rule) مورد توجه قرار داده است و این چیزی نیست جز آنچه لاک در نظر دارد. در واقع لاک می‌گوید خداوندو قتی می‌پذیرد با ما صحبت کند می‌بایست طرح خود را در گفتار کنار گذارد و با در نظر گرفتن قواعد عادی زبان که مورد استفاده ماست با ماسخن بگوید. لذا در این باره تفاوتی وجود ندارد؛ اگرچه او با اطمینان بیشتر، بدون نقص و روشن از ما صحبت می‌کند.^{۳۳}

لاک خود از این تفسیر کم مایه آگاه است. در واقع برای وی، با توجه به شیوه بحثی که در اینجا ارائه کرده، بسیار سخت است که تنها بر پایه این جمله از کتاب مقدس، مبنای وجود اطاعت حواز آدم را استنباط کند. از نظر او، این شیوه برداشت از داستان هبوط می‌توانسته باشته به مقولات فرهنگی جامعه و تغییر و تحولات سبکهای آن باشد. به عبارت دیگر لاک، چنان که یان هریس (Ian Harris) در سیاستهای مسیحیت بیان کرده، سعی داشته ضمن تحیلی پدرسالار، به گونه‌ای رمزآمیز داستان خلقت و مسئله کناه او لیه راهم بازخوانی کند و با تبع شالوده‌شکن خود مورد خرافیزدایی قرار دهد.^{۳۴} او می‌گوید:

اگر به زمان و شرایطی که خداوند مارا مورد خطاب قرار داده بنگریم، در می‌یابیم که او

[خدا] هر دو آنها را تقبیح می‌کند و خشم‌ش نیز متوجه هردو است. زیرا هر دو سرپیچی کرده بودند. بنابراین نمی‌توان پذیرفت در لحظه‌ای که آنها هر دو مورد خشم قرار گرفته‌اند، خدا حق و امتیاز ویژه‌ای برای آدم قائل شود، به او شان و قدرت اعطاء کند و اورا به پادشاهی رساند. زیرا او هم گرفتار گمراهی بوده است؛ چنان که در نافرمانی از خدا با حوا شریک بوده است. بنابراین حوا [نه] به علت زن بودن بلکه [تنها برای اینکه بیشتر تنبیه شود، زیر دست آدم قرار گرفته و آدم به طور اتفاقی [او شاید تقدّم در خلقت] بر حوا سلطه یافته است. لذا او نیز همچنان که در گناه شریک بوده، در هبوط نیز شریک شده و حتی مکان او [آدم] به گونه‌ای که در آیات بعدی می‌آید، پایین تر قرار گرفته است. بنابراین دشوار است تصویر شود که خدا در یک زمان اورا پادشاه جهانی همه انسانها کند و همان روز اورا به کار بگمارد؛ از یک طرف اورا از بهشت پیرون

لاک تصریح می‌کند که خدا هرگز چنین بخشن و سلطه منحصر بفرد نامعقولی را، که هم با مقام الوهیّش و هم با فرمان نخستین او تأسیزگار است، به کسی اعطاء نکرده است^{۳۵} و «کسی که به [نامعقول بودن] این مسئله شک دارد می‌تواند جهان را به دست سلطنت‌های مطلقه بسپارد تا بیند بر سر تشهیلات زندگی مردم و نیز [غنای] جمعیّت آنها چه خواهد رفت». ^{۳۶}

سوم: در سلطه همسری

لاک با کوتاه کردن دست آدم از سلطه بر جهان، پایه دیگری از پیکرۀ نظام پدرسالاری فیلم را که بر ادعای او در مورد حاکمیّت آدم بر حوال استوار بود، نشانه می‌گیرد و نشان می‌دهد که آدم نه تنها بر دیگر انسانها، که بر حوا هم چنان که فیلم مرد مدعی شده، سلطه نداشته است:

جای دیگری که نویسنده ما [فیلم] با تکیه بر آن سلطنت آدم را بنامی نهاد، فصل سوم پیدایش (Genesis) است: (او به زن گفت که من غم‌بارداری تورابه شدّت مضاعف می‌کنم، و میل و اشتیاق تو باید برای شویت باشد و او بر تو حکم (rule) خواهد کرد..) (او می‌گوید) در اینجا ما اوگذاری او لیه حکومت رامی بینم و نتیجه می‌گیرد که پدر قدرت برتر است و این قدرت مارا به حکومت سلطنتی هدایت می‌کند.^{۳۷}

این تمام برهانی است که می‌توان از آن برای حاکمیّت آدم بر حوا مدد گرفت و لاک در تعجب است که فیلم چگونه از واژه حکم راندن (to rule) به عنوان سندی برای تفسیر حق الهی سلطنت مطلقه استفاده کرده است.^{۳۸}

به زعم لاک، جملات نقل شده در بالا، مربوط به داستان هبوط و نفرین خدا بر زن است، زیرا با وسوسه‌ها و اغواهی او لیه او بود که آدم در برابر خدا و فرمان او سرکشی کرد. بنابراین به هیچ وجه به «واگذاری او لیه حکومت» مربوط نمی‌شود. اما ظاهرآ این موضع گیری لاک در مورد فیلم چندان مطمئن به نظر نمی‌رسد. روشن است که واژه (rule) به معنی استفاده از قدرت مطلقه برای تصویب قانون و استفاده از زور برای واداشتن به اطاعت است. حال آنکه اگر منظور خدا، اداره کردن یا حکومت غیر مطلقه، چنان که لاک می‌فهمد، می‌بود، می‌بایست از واژه دیگری

است. لذاشاه بعنوان پدر خانواده‌ها، بسان پدر یک خانواده، وظایف محافظت، تأمین غذا، پوشش، راهنمایی و دفاع از منافع عمومی را به عهده دارد.^{۲۹}

فیلم‌را همین جانتیجه گرفته بود انسانها از آنجا که همواره در وضعی دور از آزادی متولّد می‌شوند، بسیار ناممکن است که بتوانند ادعای حق طبیعی آزادی برای خود داشته باشند.^{۳۰} لاتک در این بحث تنها به دنبال پاسخ این پرسش است که چگونه و به چه دلیل متولّد کردن یک فرزند می‌تواند برای پدر چنان سلطه و قدرت نامحدودی ایجاد نماید که حتی بتواند اورابه قتل برساند.^{۳۱} برای او هیچ توضیحی جز بطلان این نظریه مورد قبول نیست؛^{۳۲} هرچند طرفداران نظریه پدرسالاری سعی می‌کنند آن را بر پایه حق متولّد کردن فرزند توجیه نمایند.^{۳۳}

لاتک ضمن تمایز قائل شدن بین توّلد و خلقت، بخشی هستی شناسانه را به میان می‌کشد و ساختار هرگونه حکومت مطلقه را از بن مورد حمله قرار می‌دهد. او با بحث از خلقت انسان و توجه دادن اذهان به یگانه خالق هستی، می‌پرسد آیا کسی می‌تواند موجودی را که کس دیگری ساخته است در وضعیت «فساد و تباہی» قرار دهد؟

آیا چنین آدم گستاخی پیدامی شود که

جرأت کند باتکبر تمام، چنین در مورد افعال غیرقابل درک قادر متعال قضاؤت کند؟ کسی که اوّلین روح را ساخته و نیز پیوسته ارواح زنده را می‌سازد، تنها کسی است که می‌تواند دم حیات را بدمد. کسی که ادعای چنین هنری دارد بگذرید اجزایی را که برای بچه‌هایش [در هنگام توّلد] ساخته است بشمرد و برای من کارویزه و نوع عملش را بگوید و تعیین کند که روح عاقل وزنده از چه زمانی کارش را با این ساخت غریب آغاز کرده است. شعور از چه زمانی آغاز شده و این موتوری که او ساخته چگونه فکر می‌کند و تعقل می‌ورزد؛ اگر او این را ساخته است بگوید چه وقت از کار می‌افتد، تعمیرش کند یا حدّاً قل بگوید که خرابی از کجاست.^{۳۴}

لاتک معتقد است این کار مختص خداست و جز او از هیچ کس برنمی‌آید. و اساساً به همین دلیل است که او خود را خدای آفریننده ما و پروردگار سازنده مانامیده است.^{۳۵} و در حقیقت تنها اوست که می‌تواند مدعی پدرسالاری شود. برایه همین

کند تا [با] بیلی که به او می‌دهد زمین را شخم بزند و] کشاورزی کند و همان موقع او را [با] عصای سلطنتی [بر] تخت بشاندو همهٔ امتیازات و تسهیلات قدرت مطلقه را در اختیار او قرار دهد.^{۳۶}

با وجود این، لاتک در اینجا قدیمی عقب نشسته و استدلال کرده که حتی اگر این ادعای اپذیریم که آدم بر حوال سلطه مطلقه داشته، این حکم حدّاً کتر از این قانون فراتر نمی‌رود که همهٔ زنهای باید مطیع همسرانشان باشند؛ استنباطی که اساساً ربطی به موگذاری اوّلیّه حکومت و تأسیس قدرت مطلقه سلطنتی ندارد. در غیر این صورت، هر یک از همسران می‌توانند ادعای سلطنت داشته باشند. لذا «این قدرت، تنها از نوع زناشویی است نه سیاسی؛ قدرتی که هر مردی برای تنظیم روابط خصوصی خانواده‌اش از آن برخوردار می‌شود. بنابراین او به عنوان صاحب اختیار دارایه‌ها و ارتباطات مشترک خانواده در مورد همهٔ چیز به جای خود و همسرش تصمیم می‌گیرد، اما هیچ قدرت سیاسی نسبت به زندگی و مرگ همسرش و هیچ کس دیگر ندارد.»^{۳۷} حال آنکه فیلم را تفسیر موسّع خود از این آیه، حکومت مطلقه آدم را نه تنها بر حوا، بلکه بر همهٔ کسانی که از او متولّد می‌شوند نیز تعمیم داده بود.^{۳۸}

جان لاتک پس از

بررسی کتاب مقدس و نیز آیات گوناگون از جمله درباب نوح و فرزندانش و حکومت داود، ضمن نقی هر گونه سلطه انسان بر انسان این پرسش را مطرح می‌کند که آیا کسی حق دارد به جای هموار ساختن راه آزادی و زندگی آسوده برای انسانها، زندگی را بر آنها دشوار سازد؟

چهارم: در قدرت پدری

لاتک در اینجا با کالبدشکافی قدرت پدر و شناخت ماهیّت قدرت او، بحث خود درباب تقاضای حکومت پدرسالارانه فیلم‌را به اوج می‌رساند. درواقع بایلی که لاتک برای کشاورزی و تأمین نان به دست آدم می‌دهد، دیگر چیزی جز اقامه سلطه آدم بر فرزندانش باقی نمی‌ماند: «باید نان خود را با عرق جبیتن بخوری؛ تو به زمین برمی‌گردی چون از آن ساخته شده‌ای، تو برای خاک کار کن و تو دویاره به خاک باز می‌گردي.»^{۳۹} بنابراین آدم با هبوط بر زمین به فرمانروای فقیری تبدیل شده که تنها رعایای او فرزندانی بوده‌اند که قرار بوده در آینده متولّد شوند. برای لاتک چنین سلطه‌ای قابل قبول نیست، اما فیلم‌را همین اطاعت فرزندان را اساس تمام اقتدارهای ملوکانه قرار داده و معتقد بود:

اگر وظایف طبیعی پدر را با وظایف مشابه آن در مورد یک شاه مقایسه نماییم، هیچ تفاوتی در آنها نمی‌بینیم مگر آنکه وظایف شاه گسترده‌تر

○ لاك با تمایز قائل
شدن میان «تولد» و
«خلقت»، بحثی
هستی شناسانه را مطرح
می کند و با پرداختن به
مسئله آفرینش انسان و
توجه دادن اذهان به یگانه
خالق هستی، هرگونه
حکومت مطلقه آدمیان را
در قالب پدرسالاری مورد
حمله قرار می دهد.

فرمان به اطاعت از پدر و مادر که در واقع همان فحوای همیشگی کتاب مقدس است.^{۵۱} پدر و مادر تسان راش ریف بدایرد (Exodus, 20). کسی که پدر یا مادر خود را بزند بی شک مستحق مرگ است (Exodus, 21.15). کسی که پدر یا مادرش را دشنام دهد بی شک مستحق مرگ است (Leviticus, 20.9).^{۵۲} هر کس از شما باید از مادرش و از پدرش خوف داشته باشد (Leviticus 19.3).^{۵۳}

اما مسئله در همین جا پایان نمی پذیرد. در واقع با توجه به احترام و شرافتی که فیلم برای پدر قائل شده، نظریه پدرسالاری او با تناقض ذاتی مواجه شده و از درون فرو می ریزد. به عبارت دیگر نظریه او، حتی اگر بتوان از همه اشکالات و ابهامات آن چشم پوشید فقط تا هنگامی کار آمد است که فرزندان فرزندان آدم به دنیا نیامده باشند. در واقع با به دنیا آمدن نسل دوم، پدرانی ظهور می کنند که از یک منظر پدر و از منظر دیگر فرزند محسوب می شوند. ناگفته پیداست که اگر ماهیت قدرت پدری چنان که فیلم تعریف می کند، قدرت سیاسی باشد، چیزی جز آشوب و هرج و مرج به بار نخواهد آمد.^{۵۴} البته این امکان وجود دارد که همگان به قدرت سیاسی پدر بزرگ معطوف شده اند رابر سریر سلطنت مطلقه بشانند و همگی صرفاً از او اطاعت کنند. اما از آنجا که فیلم این سلطنت سیاسی را از طریق اکرام به پدر و مادر استنتاج کرده، پس هر پدر به تنهایی از این سلطه برخوردار می شود؛ دوّر باطلی که سراج ندارد، مگر آنکه هم قدرت پدران و هم قدرت فرزندان محدود شود؛ که این هم کمکی به سررا بر تخت خواهد کرد.^{۵۵} مضافاً اینکه به این ترتیب حاکمیت نامحدود غیرقابل تقسیم آدم که بواسطه ابوت کسب کرده، تنها تا نسل اول ادامه می یابد.^{۵۶} لذا تیجه ای که به دست می آید آن است که از «احترام به پدر و مادر» نمی توان سلطه سیاسی را استنباط نمود و قدرت پدری ماهیتی بسیار متفاوت با قدرت سیاسی مورد نظر فیلم دارد.^{۵۷}

لاك در جایی دیگر در رساله دوم بالرائے مثالی بار دیگر ضمن طرح این بحث به تفکیک اطاعت سیاسی و اطاعت دینی پرداخته است. او سلطان تاجداری را مثال می زند که خود بر پدر و مادرش به لحاظ سیاسی سلطه دارد و در عین حال به فرمان

احتجاج می توان گفت که: «پدرسالاری خداوند آنقدر مطلق می شود که تمام نظریه هایی را که مبتنی بر ادعای حاکمیت والدین اولیه است از اعتبار می اندازد، زیرا تنها او شاه است. در واقع او صانع همه ماست. لذا هیچ پدر و مادری نمی تواند این ادعای انسبت به فرزندانش داشته باشد.»^{۵۸}

در اینجا شواهد و براهین لاك در لایه ای عمیقتر فرمی رود. او با رجوع به حق طبیعی مادر بر فرزند، که به سبب تولد او دارا می شود، بحث اخلاقی و مذهبی جالبی را که ریشه در حقوق طبیعی دارد، مطرح می کند و اظهار می دارد: برفرض که نبود شواهد و براهین دال بر اثبات نظر فیلم را نادیده گیریم و پذیریم که والدین موجود فرزندان هستند و آنها بوده اند که به فرزندان حیات بخشیده اند، باز هم از این راه نمی توان پدرسالاری و سلطه مطلقه پادشاهی را برای پدر استنتاج کرد.

در واقع اگر چنین فرضی درست باشد، باید پذیریم

که مادر نیز در این سلطه با پدر شریک است. «زیرا

کسی نمی تواند منکر این مطلب شود که [حداکف]

سه مادر با پدر مساوی است، اگر بیشتر

باشد.... بنابراین نمی توان از این طریق به قدرت

سلطه پدر رسید.»^{۵۹} البته فیلم مسئله را با قائل

شدن شرافت و اصالت بیشتر برای مرد توجیه کرده

بود، اما لاک وجود چنین تفاوتی میان مردوزن در

انجیل را نکار می کند و آن را ناشی از تخيّلات

فیلم و تحریفی می داند که، برای اثبات نظریه

خود، در تفسیر انجیل به عمل آورده است.^{۶۰}

موضوع تحریف، وظیفه فرزند در باب احترام

به پدر و مادر و حقوق آنهاست. لاک معتبر است

که چرا فیلم انجیل را تحریف کرده و برای توجیه

نظریه خود، در باب شرافت پدر و تحلیل حکومت

پدرسالار یا سلطنت مطلقه، در تمامی موارد نام مادر

رابعنوان موحد مؤثر از قلم انداخته و تنها به ذکر نام

پدر بستنده کرده است؛^{۶۱} ضمن آنکه در بعضی

موارد نام مادر در ابتداء پیش از نام پدر آمده است.^{۶۲}

البته دلیل آن کاملاً روشن است. زیرا اگر هر آینه

(نویسنده مأ) [سر را بر ت فیلم] این دستور [خدا]

را چنان که بوده بیان می کرد و مادر را هم در کنار پدر

می نهاد، هر خواننده می فهمید که او علیه خود

احتجاج کرده است و بنابراین قدرت پادشاهی

[حتی اگر از حکم خداقابل استنتاج می بود] فقط

برای پدر ایجاد نمی شد، بلکه مادر هم در این قدرت

شریک می بود. لذا این فرمان چیزی نبوده جز

اذهان عمومی را به این نکته معطوف می کرد که نظامی را که سر برتر فیلم را از آن حمایت کرده بر مبانی سست و نامطمئنی بنا شده که دیگر توان پاسخگویی به شرایط اجتماعی، سیاسی و اقتصادی زمان را ندارد. لاک در رساله اول به شکستن شالوده بزرگترین مانع شناخت، یعنی حکومت سلطه طلبانه مطلقه، پرداخته است. به نظر او حکومت سلطنتی مطلقه اساساً بر پایه ظریفه مطلق انگارانه ای بنا شده است که با هیچ یک از منابع اجتهاد سازگاری ندارد: نه مذهب، نه عقل، و نه حقوق طبیعی. در واقع تنها توجیه موجود آن است که ادعای کنیم این شکل از حکومت مبتنی بر «سبک غالبي» بوده که اکنون کارآمدی خود را از دست داده است. لاک برای اقناع خوانندگان خود در این باب، جنگ تمام عیاری علیه سبک ناکارآمد را زمان خود به راه می اندازد. بدین منظور همه بر اهیین مدعیان حکومت مطلقه را که در پدرسالار فیلم ر متجلی شده بود یک به یک مورد آزمون قرار می دهد و با نقد آنها نه تنها حکومت مطلقه، که بنای تفکر پدرسالاری را از پایه می لرزاند. لاک در رساله اول به ترتیب با مردم شمردن حاکمیت آدم بر جهان، و رد و رفض قدرت سلطه طلبانه همسری و پدری او، انسانهایی را که فیلم و «طرفداران فرست طلب»^{۶۲} او بر اساس قانون طبیعت به بردگی کشیده بودند، از همه قیود، جز توافقهایی که خودشان مورد تأیید قرار می دهند آزاد می کند و در مقابل طرحی قرار می دهد که خود بر اساس دیدگاهی غیر مطلق انگارانه و بر پایه آزادی طبیعی انسان پی ریزی کرده است؛ طرحی نسبتاً بدیع و نو، که چنان که از دیباچه دو رساله حکومت مستفاد می شود، می بایست ضمن حفاظت از جان، مال و آزادی انسان، ضامن نجات کشور متبع لاک از «بردگی و تباہی» نیز باشد؛ و آن چیزی نیست جز همان رساله مشهور لاک در باب «نظام قرارداد اجتماعی» که وی در رساله دوم به تفصیل درباره آن قلم زده است.

ذیرنویس:

۱. نگارنده تصویری دارد که این مقاله، که در واقع فشرده ای از مباحث شناخت شناسی و روش شناسی لاک محسوب می شود، هرگز بدون بحث و گفتگو با استادان و صاحب نظر ارجمند، جملین نوئل، فرهنگ رجایی، تام داری، فاطمه گیوه چیان، حسین بشیری، غلام رضا استیفاء و جلال

خداحق سرپیچی از فرمان آنها را در امور غیر سیاسی ندارد.^{۵۸} مثال دیگر در باب اطاعت شاگرد از استاد است که شاگرد موظف است حرمت استادش را نگه دارد اما این مسئله به هیچوجه بار سیاسی ندارد ضمن آنکه شاگرد در عین اطاعت از استاد باید به دستور کتاب مقدس مبنی بر احترام به والدین نیز عمل کند.^{۵۹} و این خود دلیل دیگری است بر تأیید این مطلب که این گونه اطاعات همچون اطاعت از دوستان یا افراد که نسال از مقولة بحث فیلم خارج است.^{۶۰} لاک در اینجا با تمایز قائل شدن بین قدرت پدری و قدرت سیاسی ضمن اشاره ضمنی به قدرت نامحدود اما غیر سیاسی پدر و قدرت محدود و سیاسی پادشاه می گوید:

این توضیح نشان می دهد که چگونه می توان در جوامع والدینی داشت که در عین حال که خودشان فرمانبردارند، بر فرزندان خود نیز همچون وضع طبیعی سلطه می رانند. زیرا علی القاعده اگر قدرت سیاسی ناشی از قدرت نامحدود پدری بوده باشد، آنگاه بین [قدرتهای سیاسی] پدرشاهان تعارض ایجاد می شود. بنابراین قدرت [محدود و سیاسی] شاه ربطی به قدرت [نامحدود و غیر سیاسی] پدر ندارد. زیرا قدرت سیاسی و قدرت پدری دارای دو ماهیت کاملاً متفاوت و مجزاً بوده و بر مبانی متفاوتی بنا شده اند و نیز غایای متفاوتی دارند. لذا فرمانروایان فقط بر فرزندان خود قدرت نامحدود [سیاسی و مذهبی] دارند.^{۶۱}

کاملاً روشن است که لاک با مردم شمردن سلطه جهان پادشاهی آدم ابوالبشر، و نیز سلطه سیاسی او بر همسر و فرزندان، نه تنها سلطه پدرسالاران را در هم می شکند، بلکه اساساً هر گونه سلطه انسان بر انسان دیگر را باطل می سازد. ناگفته بی داشت که با این شالوده شکنی، دیگر چیزی به اسم سلطه پادشاه و برابری خیر عموم با خیر سلطنت، چنان که از نظام پدرسالار برداشت می شده، باقی نمی ماند.

به این ترتیب روشن می شود که لاک در رساله اول بر آن است که مقدمات طرح نو خود، در رساله دوم را تدارک ببینند. و اساساً برتری لاک در فلسفه سیاسی نسبت به معاصر انش، توانایی وی در تبیین راه و روشی در خور و کارآمد برای انگلستان قرن هفده بوده است. اما پیش از هر چیز می بایست

○ لاک انسانهای را که فیلم و طرفداران فرست طلب او بر اساس قانون طبیعت به بردگی کشیده بودند از همه قیود، جز توافقهایی که خودشان مورد تأیید قرار می دهند آزاد می کند و نظم انسانی را که ضمن مطرح می سازد که پسرداری از جان، مال و آزادی انسانها، باید ضمن نجات کشور از بردگی و تباہی باشد.

با شالوده‌شکنی و
استدلال نیرومند لاک،
دیگر چیزی به نام قدرت
مطلقه (واله) شاهو
برابری خیر عموم با خیر
سلطنت، چنان که از نظام
پدرسالار برداشت
می‌شده، باقی نمی‌ماند.

17. *Ibid.* 6, p. 144.
18. Genesis (the first book of the **Old Testament**), 28, quoted from: **F.T.**, 23, 156.
19. **F.T.**, 23, p. 157.
20. *Ibid.* 22, p. 156.
21. *Ibid.* 36, p. 166.
22. *Ibid.* 31, p. 163.
23. *Ibid.* 21, p. 156. & also see: Observation; Aristotle, p. 236.
24. **F.T.**, 29-40, pp. 161-169.
25. *Ibid.* 40-41, p. 169.
26. *Ibid.* 41, p. 169-170.
27. *Ibid.* 41, p. 169.
28. *Ibid.* 41, p. 170.
29. *Ibid.* 44, p. 171, and also see: 47, p. 173, for the Bible's quotation.
30. *Ibid.*
31. **F.T.**, 47, p. 173.
32. See: E. L. Thorndike and Clarence L. Barnhart, **Advanced Dictionary**, *Ibid.*, p. 891.
33. See: **F.T.** 46, p. 173.
34. See: Ian Harris, "The Politics of Christianity", in G. A.J. Rogers, **Locke's Philosophy; Content and Context**, (Oxford: Clarendon Press, 1994), p. 197.
35. **F.T.**, 44, p. 172.
36. *Ibid.* 48, p. 174.
37. *Ibid.* 49, p. 175.
38. **F.T.**, 45, p. 172.
39. **Patriarcha**, 10, p. 12.
40. Observation; Hobbes, p. 188.
41. *Ibid.* 8-9, 146-148.
42. **F.T.**, 51, p. 177.
43. *Ibid.* 52, p. 178.
44. *Ibid.* 53, p. 179.
45. *Ibid.*
46. *Ibid.*
47. *Ibid.* 55, p. 180.
48. *Ibid.*
49. *Ibid.* 60, pp. 183-184.
50. C. f. : *Ibid.* 61, p. 185.
51. *Ibid.* 61, pp. 184-185.
52. Leviticus; (the third book of the **Old Testament**), 20.9, quoted from: **F.T.**, 61, p. 185.
53. **F.T.**, 61, p. 185.
54. **F.T.** 64- 66, pp. 187-189.
55. C. f.: **F.T.**, 70, p. 192-193.
56. *Ibid.* 68, p. 191.
57. *Ibid.* 65- 66, pp. 188-189.
58. **S.T.**, 66, p. 311.
59. *Ibid.* 69, p. 313.
60. *Ibid.* 70, p. 314.
61. *Ibid.* 71, p. 314.
62. C. f.: **S.T.**, 1, p. 267.
63. **S.T.**, 13, p. 150.
- دهزانی به انجام نمی‌رسید. به خاطر نکته سنجه‌های بجاو
شایسته ایشان، از همه آنان تشكّر و قدردانی می‌نماید.
2. John Locke, **Two Treatises of Government**, Ed. With an Introduction and Notes by Peter Laslett, (Cambridge: Cambridge University Press, 1997), First Treatise, paragraph 28, pp. 160-161, (hereafter cited as F. T., followed by the number of paragraphs on pages).
3. **F.T.**, 1, p. 141.
4. Sir Robert Filmer, "Patriarcha; The Natural Power of Kings, Defended Against the Unnatural Liberty of the People by Theoretical, Rational, Historical and Legall [old English dictation] Arguments", in Sir Robert Filmer, **Patriarcha and other writings**, (1680), Edited by Johann P. Summerville, (Cambridge: Cambridge University Press, 1991), (hereafter cited as **Patriarcha**), 4, p.7.
5. *Ibid.*, p.1.
6. راهزن افسانه‌ای **التوسیس** (Eleusis)، شهری در یونان باستان، که قربانیان خود را روی یک تخت می‌خوابند و اگر طول قامت آها از تخت پیشتر بود پیشان رامی بریده و اگر کمتر بود، آنها را می‌کشید تا قیشان به اندازه طول آن تخت شود.
7. **F.T.**, 60, p. 184.
8. *Ibid.* 36.p. 166.
9. *Ibid.* 6, p. 144.
10. به نظر می‌رسد که نقطه عزیمت فیلمر مبتنی بر مشاهدات او از سیاست ارسطو بوده باشد. او در «مشاهدات خود از ارسطو» نشان می‌دهد که چگونه ارسطو با استدلال عقلی از حکومت سلطنتی آغاز کرده و در انتهای به این تیجه رسیده است که «مردم طبیعتاً آزاد خلق شده‌اند». نک به:
- Sir Robert Filmer, "Observation upon Aristotle's Politiques Touching Forms of Government, Together with Directions for Obedience to Governours in Dangerous and Doubtfull Times", in Sir Robert Filmer, **Patriarcha and other writings, op. cit.**, (hereafter cited as Observations; Aristotle) p. 2281.
11. **F.T.** 6, p.144.
12. Observation; Aristotle, p. 237.
13. *Ibid.*
14. *Ibid.*
15. Sir Robert Filmer, "Observations Concerning the Original [old English dictation] of Government, upon Mr. Hob's Leviathan [as it is in Summerville's edition]" in Sir Robert Filmer, **Patriarcha and other writings op.cit.**, (hereafter cited as Observations; Hobbes) p. 185.
16. **F.T.**, 8,p. 146.